

Î N C H E I E R E

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Antoninei Flocea împotriva lui Ceban Alexandru cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Flocea Antonina și menținută hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 05 noiembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 20 februarie 2015, Flocea Antonina a depus cererea de chemare în judecată împotriva lui Ceban Alexandru cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că în perioada anilor 2011-2012 a împrumutat lui Ceban Alexandru suma de 18 000 euro.

Menționează că pîrâtul s-a obligat să restituie împrumutul la prima sa solicitare.

Susține că pe parcursul anului 2014, de mai multe ori s-a adresat pîrîtilui cu solicitarea restituirii împrumutului împrumutul, fapt care s-a soldat cu eșec.

Afirmă că pe motiv că pîrîtul a refuzat restituirea împrumutului, s-a adresat către Inspectoratul de Poliție din Ștefan Vodă cu o plîngere, iar prin decizia Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă din 03 noiembrie 2014 s-a constatat că Ceban Alexandru are o datorie față de reclamantă în sumă de 18 000 euro.

La fel, indică că la data de 30 decembrie 2014, s-a adresat din nou către pîrît cu o somație, prin intermediul avocatului Popa Valeriu, care a fost lăsată fără răspuns.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 512, 513 din Codul civil.

Solicită încasarea de la Ceban Alexandru în beneficiul săi suma în mărime de 18 000 euro cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 05 noiembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Flocea Antonina și menținută hotărîrea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare cu referire la prevederile art. 195, art. 199, art. 201, art. 210 alin. (1), art. 211 alin. (1) și alin. (2), art. 867 din

Cod civil, art. 118 alin. (1), art. 121, art. 122 din CPC care reglementează noțiunea actului juridic, consimțământul la încheierea actului juridic, imposibilitatea determinării esenței consimțământului, forma scrisă a actului juridic și efectele nerespectării acesteia, obligația probațiunii în judecată, relevanța și admisibilitatea probelor, au reținut că în speța dată existența actului juridic, nici consimțământul părților de a încheia contractul de împrumut și nici obiectul pretinsului act juridic nu poate fi identificat și determinat, or în acest sens nu au fost prezentate careva probe, care să confirme exprimarea consimțământului părților Flocea Antonina și Ceban Alexandr pentru încheierea unui contractul de împrumut, la fel nefiind probată nici esența concretă a obiectului împrumutului.

Totodată, instanță de apel a reținut că din analiza extraselor din cont care reflectă toate operațiunile efectuate la conturile lui Ceban Alexandru, nu este indicat faptul că în conturile lui Ceban Alexandru ar fi fost transferate careva sume bănești cu titlu de împrumut, ajungând la concluzia temeiniciei soluției primei instanțe de a respinge pretențiile Antoninei Flocea.

La 25 mai 2016, Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerînd-o neîntemeiată, fiind emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, pe motivul că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Insistă că cererea de apel a fost examinată în lipsa Antoninei Flocea și a reprezentantului ei, deși a fost depusă cererea de amînare a ședinței de judecată.

Susține că instanțele au apreciat în mod arbitrar probele, încîlcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite de art. 130 CPC.

În acest sens, consideră că instanța de apel în mod arbitrar a apreciat documentele bancare, precum că în lipsa unui atare contract de împrumut, aceste documente nu prezintă o tranzacție cu echivalentul unui contract de împrumut.

Conchide recurenta că Ceban Alexandru de fapt a recunoscut primirea banilor și obligațiunea de a returna datoria, solicitînd restituirea dreptată a banilor conform înțelegerii prealabile.

La 15 iulie 2016, Ceban Alexandru, reprezentat de Cotovici Iurie a depus referință la recursul declarat în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitînd respingerea lui ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 15 martie 2016, a fost expediată în adresa recurentei Flocea Antonina la data de 11 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 15093 (f. d. 91).

Astfel instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 25 mai 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază critic argumentele recurentei Flocea Antonina cu referire la faptul că instanța de apel a examinat cauza în lipsa ei și a reprezentantului său, cu toate că reprezentantul avocatul Popa Valeriu a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată.

Aceasta, deoarece după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 15 martie 2016, instanța de apel a pus în discuție cererea de amânare depusă de reprezentantul apelantei Flocea Antonina, avocatul Popa Valeriu, iar ca urmare a audierii poziției intimatului și a reprezentantului acestuia avocatul Cotovici Iurie vizavi de cererea respectivă și considerînd că procedura de citare legală a părților a fost respectată, cu referire la prevederilor art. 379 alin. (1) CPC, care indică că neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului, iar instanța însă este în drept să amîne ședința dacă va constata că neprezentarea este motivată, a dispus respingerea cererii cu privire la amânarea ședinței și examinarea apelului în lipsa părților neprezente.

Or, în condițiile art. 379 CPC, amânarea ședinței în cazul în care se constată că neprezentarea este motivată, nu este o obligație a instanței ci doar un drept.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Flocea Antonina, reprezentată de avocatul Rîhlea Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru